

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก 1

การวิเคราะห์น้ำตาลโดยวิธี Phenol-sulphuric method ของ Dubois *et al.* (1956)

วิธีการทดลอง

สุ่มพืชจากการทดลองที่ ในระบบการเจริญเติบโตต่างกันจำนวน 4 ชั้นต่อกรรมวิธี ระยะที่ 1 ต้นอ่อนดินใบหมากที่มีความสูง 20 ซม (อายุประมาณ 2 เดือน) ระยะที่ 2 ต้นอ่อนดินใบหมากที่มีความสูง 40 ซม (อายุประมาณ 3 เดือน) ระยะที่ 3 ต้นอ่อนดินใบหมากที่อยู่ในระยะดอกแรกบาน (อายุประมาณ 5 เดือน) ระยะที่ 4 ต้นอ่อนดินใบหมากที่อยู่ในระยะดอกบานหมดทั้งช่อ (อายุประมาณ 7-8 เดือน) นำพืชที่สุ่มได้มานแยกส่วนต่างๆ คือ ลำต้นและใบ หัว ดอกถิ่งทำความสะอาดด้วยน้ำกลั่นจำนวน 2 ครั้ง ขับให้แห้งก่อนนำมาวิเคราะห์สารต่างๆตามวิธีการดังนี้

การสกัดพืชเพื่อวิเคราะห์น้ำตาล

ชั้งตัวอย่างสด 4 ก สกัดด้วย ethyl alcohol 80 % นำไปปั่นแยกส่วนด้วยเครื่องหมุนเหวี่ยงความเร็วสูงที่ 10000 รอบต่อนาที นาน 15 นาที เทส่วนสารละลายใสลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 50 มล ถังตะกอนด้วย ethyl alcohol 80% 2 ครั้ง จากนั้นปรับปริมาตรให้ครบ 50 มล ด้วย 80 % ethyl alcohol สารสกัดส่วนนี้ใช้สำหรับวิเคราะห์น้ำตาล หากที่เหลือนำไปอบแห้งเพื่อใช้วิเคราะห์เบ่ง

การวิเคราะห์น้ำตาลโดยวิธี Phenol-sulphuric method ของ Dubois *et al.* (1956)

1. เตรียมสารละลายน้ำตาลจากน้ำตาลเดคโตสที่ระดับความเข้มข้น 0, 0.04 และ 0.08 ก/ 100 มล
2. เตรียมสารละลายนีโนล 5 %
3. คูดสารสกัดจากข้อ จำนวน 100 ไมโครล ใส่ในหลอดแก้ว
4. เติมน้ำกลั่น 1 มล
5. เติมนีโนล 5% 1 มล
6. เติมกรดซัลฟูริกเข้มข้น 5 มล
7. นำไปเบย่าทันทีด้วยเครื่องปั่น (vertex)

8. ตั้งทิ้งไว้ 10 นาทีแล้วเบย่าอิกครั้ง จากนั้นนำไปตั้งในอ่างควบคุมอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส นาน 10 นาทีเพื่อลดอุณหภูมิลง
9. นำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสงที่ 485 นาโนเมตร
10. ในแต่ละตัวอย่างต้องทำ blank โดยการดูดสารละลายตัวอย่าง 100 ㎕ (เท่ากับปริมาณตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง) จากนั้นเติมน้ำกลิ้น 2 มล แล้วทำการตั้งแต่ขั้นตอนที่ 6
11. นำค่าการดูดกลืนแสงที่ได้ของตัวอย่างมาลบด้วยค่าการดูดกลืนแสงของ blank ของแต่ละตัวอย่าง (ถ้าใกล้ศูนย์ 0 มากสามารถตัดทิ้งได้) นำค่าที่ได้เปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐาน แล้วแทนค่าลงในสูตรการหาความเข้มข้นของน้ำตาล

$$\text{ความเข้มข้นของน้ำตาล} = \frac{X \times D \times F}{FW} \text{ ในกรัม/กรัมน้ำหนักสด}$$

X = ค่าความเข้มข้นที่ได้จากการเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐาน

D = ปริมาตรของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

F = ปริมาตรที่ใช้ในขั้นตอนการสกัดด้วย ethyl alcohol 80% (50 ㎖)

FW = น้ำหนักที่ใช้ในขั้นตอนการสกัดด้วย ethyl alcohol 80% (4 ℊ)

ภาคผนวก 2

วิธีการวิเคราะห์แป้ง โดยวิธี Anthrone ของ JSPN (1990)

การสกัดพืชเพื่อวิเคราะห์แป้ง

ซั้งกา郭อบแห้งที่ได้จากข้อ 0.25 ℊ ใส่ลงในหลอดเซนติพิวส์ขนาดใหญ่ เติมน้ำกลิ้น 1.25 มล นำไปตั้งบนอ่างควบคุมอุณหภูมิที่ 100 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที ยกลงมา เติมกรดเปอร์คลอริก 8.14 N ปริมาตร 1.62 มล ใช้แท่งแก้วคนให้ทั่วนาน 5 นาที จากนั้นคนเป็นครั้ง คราวนาน 15 นาที เติมน้ำกลิ้น 5 มล นำเข้าเครื่องหมุนเหวี่ยงความเร็วสูงที่ 10000 รอบต่อนาที นาน 10 นาที เทส่วนของเหลวลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 25 ㎖ ระวังอย่าให้ตะกอนลงไป ตะกอนที่เหลือให้ทำซ้ำในขั้นตอนตั้งแต่เติมกรดเปอร์คลอริกอีกครั้ง นำสารสกัดที่สกัดได้ไปปรับปริมาตรให้ได้ปริมาตรสุดท้าย 25 ㎖ จากนั้นนำไปกรองด้วยกระดาษกรองและเก็บในขวดพลาสติก

การวิเคราะห์แป้ง โดยวิธี Anthrone ของ JSPN (1990)

1. เตรียมสารละลายน้ำมาราฐานกลูโคสที่ระดับความเข้มข้น 0, 10 และ 20 สตอล
2. เจือจากสารสกัดในข้อ ปริมาตร 50 มล
3. นำสารละลายน้ำที่เจือจากได้มา 2.5 มล ใส่ในหลอดเชนติพิวส์ที่ตั้งไว้ในกล่องน้ำแข็ง
4. เติมสารละลายน้ำ anthrone 5 มล
5. ปั่นให้เข้ากันด้วยเครื่องปั่น แล้วรินน้ำลงไปไว้ในอ่างควบคุมอุณหภูมิที่ 100 องศาเซลเซียส นาน 7.5 นาที
6. นำไปแช่ในกล่องน้ำแข็งเพื่อลดอุณหภูมิ
7. นำออกมายังไวรอนกระทั้งอุณหภูมิใกล้เคียงอุณหภูมิห้อง แล้วนำไปวัดการดูดกลืนแสงที่ 630 นาโนเมตร
8. ค่าที่ได้นำไปเปรียบเทียบกับกราฟของสารละลายน้ำมาราฐาน

การคำนวณ

ปริมาณแป้ง สตอล (X) = ความเข้มข้นของน้ำตาลที่ได้จากการเปรียบเทียบกราฟมาราฐาน $\times 0.9$

$$\text{ปริมาณแป้งต่อน้ำหนักแห้ง} = \frac{X \times F \times d}{1000 \times D} \text{ มก/กรัม} \text{ น้ำหนักแห้ง}$$

X = ปริมาณแป้ง(สตอล)

F = ปริมาตรที่ใช้ในขั้นตอน hydrolysis

d = จำนวนแท่งที่เจือจาก

D = น้ำหนักแห้งที่นำมาสกัด(ก)

ภาคผนวก 3

ตารางภาคผนวก 1 องค์ประกอบของสารละลายน้ำดูอาหารในการทดลองที่ 3

Tr	N	P	K	NH_4NO_3	CaNO_3	$\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$	KNO_3	KCl
1	100	50	100	13	17	18.5	13	9.5
2	100	50	200	2.6	17	18.5	39	9.5
3	100	50	300	2.6	17	18.5	39	28.5
4	100	70	100	10.3	17	26	13	9.5
5	100	70	200	0	17	26	39	9.5
6	100	70	300	0	17	26	39	28.5
7	200	50	100	41.4	17	18.5	13	9.5
8	200	50	200	31.2	17	18.5	39	9.5
9	200	50	300	31.2	17	18.5	39	28.5
10	200	70	100	34.8	34	26	13	9.5
11	200	70	200	28.6	17	26	39	9.5
12	200	70	300	28.6	17	26	39	28.5

ภาคผนวก4

การวิเคราะห์ปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แมกนีเซียมและแคลเซียม วิธีการทดลอง

สุ่มตัวอย่างพืชจากการทดลองที่ 3 ซึ่งได้รับสารละลายน้ำตุอาหารต่างกัน โดยทำการสุ่มนิ่งช่วงระยะเวลาออกดอก จำนวน 4 ชั้้าต่อกรรณวิธี นำตัวอย่างพืชที่สุ่มได้มานะเก็บเป็นใบ ราก ลำกอกถั่วยและ ดอก ถังคุบน้ำประปา 2 ครั้ง น้ำกลั่น 3 ครั้ง ซับให้แห้งจากน้ำแล้วนำไปซั่งน้ำหนัก สด บันทึกข้อมูลไว้ แล้วนำตัวอย่างพืชไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส จนกระทั่งน้ำหนักแห้งไม่เปลี่ยนจึงบันทึกน้ำหนักแห้ง

วิธีการย่อยตัวอย่างพืชด้วยกรด (Wet Acid Digestion) ดัดแปลงโดย Ohyama *et al.*, (1985 ;1986)

วิธีการย่อยตัวอย่างพืชเพื่อวิเคราะห์ในโตรเจนและฟอสฟอรัส

ชั้งตัวอย่างพืชอบแห้งที่บดละเอียด 0.05 g ใส่ลงในหลอดทดลองเติมกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 mL ปิดหลอดด้วยพาราฟิล์ม และนำไปปั่นให้เข้ากัน ทิ้งไว้ 1 คืน และวันต่อมานำมาย่อยที่เตาอย่างตัวอย่างพืชที่อุณหภูมิ 180 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที จากนั้นนำหลอดออก วางทิ้งไว้ให้เย็น แล้วเติมไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์หลอดละ 0.3 mL ปั่นให้เข้ากัน นำมาบอยต์โดยปรับอุณหภูมิเป็น 230 องศาเซลเซียส จับเวลา 30 นาที สังเกตสีของสารละลายน้ำสารละลายน้ำสีเหลือง ไม่ใส่เติมไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.2 mL และนำไปบอยต์อีกครั้ง ทำซ้ำเดิมจนกระทั่งสารละลายน้ำสีเหลืองหายไป จากนั้นทิ้งไว้ให้เย็นแล้วเติมน้ำกลั่นประมาณ 5 mL ทิ้งไว้ 1 คืน วันต่อมาปรับปริมาตรให้ได้ 50 mL ใส่ขวดพลาสติกเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ปริมาณในโตรเจนโดยวิธี Indophenol Method

เตรียมสารละลายน้ำสำหรับวิเคราะห์ในโตรเจน

สารละลายน้ำ A ชั้ง EDTA.2Na 25 g ละลายน้ำกลั่น 500 mL จากนั้นเติมสารละลายน้ำว่างเข็มขัด 60 % และเมทิเรค 0.25 % จำนวน 20 mL ปรับ pH ให้เป็น 10 ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ คนให้เข้ากันแล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 1 L

สารละลายน้ำกัลล์ ชั้ง KH₂PO₄ 136.09 ก และกรดเบนโซ酇ิก 2.7 ก ละลายในน้ำกัลล์ จากนั้นปรับปริมาตรให้เป็น 1 ล

สารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไนโตรพลัสไซด์ 100 มล ละลายในน้ำกัลล์ จากนั้นเติมฟินอล 10.25 มล ปรับปริมาตรให้เป็น 1 ล เก็บไว้ในตู้เย็นที่ 4 องศาเซลเซียส ได้นาน 2 สัปดาห์

สารละลายน้ำกัลล์ ชั้ง NaH₂PO₄.7H₂O 7.06 ก Na₃PO₄.12H₂O 31.8 ก และโซเดียมไครอโคไซด์ 10 ก ละลายในน้ำกัลล์ จากนั้นเติมโซเดียมไบเปอร์คลอไรด์ 10 มล แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกัลล์ให้เป็น 1 ล เก็บไว้ในตู้เย็นที่ 4 องศาเซลเซียส ได้นาน 2 สัปดาห์

เตรียมสารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไครอโคไซด์ 1 นอร์มอล

เตรียมสารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไบร์ท แอมโมเนียมชัลเฟต์ ที่ระดับความเข้ม ขั้น 0-0.5 มก/ล เพื่อใช้ทำการฟอกขาว

คุณตัวอย่างที่ผ่านการย่อยด้วยกรดแล้ว 0.5 มล เติมสารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไครอโคไซด์ 1 นอร์มอล ลงไป เขย่าเล็กน้อยให้สีเปลี่ยน จากนั้น เติมสารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไบร์ท 2.5 มล และสารละลายน้ำกัลล์ ชั้งโซเดียมไนโตรพลัสไซด์ 2.5 มล ตามลำดับ ปรับปริมาตรด้วยน้ำกัลล์ให้เป็น 25 มล ตั้งทึ่งไว้ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส นาน 3 ชั่วโมง นำมาวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 625 นาโนเมตร บันทึกผลแล้วนำค่าที่ได้ มาเปรียบเทียบกับการฟอกขาวตามกฎของ Beer's-Lambert's Law จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มา คำนวณหาปริมาณในไตรเจน (ยกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) ตามสูตรคือ

$$\text{ปริมาณในไตรเจนในตัวอย่างพืช (มก/กรัมน้ำหนักแห้ง)} = \frac{\text{สาร A (ppm)} \times \text{B} \times \text{C}}{1000 \times \text{DW}}$$

A = ค่าความเข้มข้นของไตรเจนในสารละลายน้ำกัลล์ที่ทำการฟอกขาว (มก/ล)

B = ปริมาตรสุดท้ายของปฏิกิริยา (25 มล)

C = ปริมาตรสุดท้ายของสารตัวอย่างที่ใช้ (50 มล)

D = น้ำหนักแห้ง

การวิเคราะห์ปริมาณฟอสฟอรัสโดยการวัดการดูดกลืนแสงของสารทึมีสี (colorimetry) (Ohyama *et al.*, 1991) ซึ่งได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างฟอสเฟต และอนุมูลโนมิบินเดต ดังนี้

เตรียมสารสำหรับการวิเคราะห์

A reagent : ชั่ง $(\text{NH}_4)_6\text{MoO}_4 \cdot 25$ ก ละลายในน้ำกลั่น 200 มล จากนั้นนำมารองโดยใช้ระบบสูญญากาศช่วย

B reagent : เตรียมกรดซัลฟูริก 20 มล ผสมน้ำกลั่น 200 มล ทึ้งไว้ 1 คืน จากนั้นปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 500 มล

C reagent : นำ A reagent มาพัฒนา B reagent โดยเท B reagent ลงในบีกเกอร์ขนาด 1000 มล ค่อยๆเท A reagent ทีละน้อย ช้าๆ ทึ้งไว้ 1 คืน วันต่อมานำมารับปรับปริมาตรให้เป็น 1000 มล เก็บไว้ในขวดสีชา

เตรียมสารละลายน้ำ SnCl₂.2H₂O 0.25 ก เทลงในขวดสีชา (ควรเตรียมในคุ้กวน) โดยเติม HCl 5 มล ละลายให้หมด จากนั้นเติมน้ำกลั่น 20 มล

เตรียมสารละลายน้ำมาตรฐานของฟอสฟอรัสจาก KH₂PO₄ปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับคือ 0, 0.1, 0.2, 0.3, 0.4 และ 0.5 มก/ล เพื่อใช้ทำการฟามาตรฐาน

ดูดสารละลายน้ำที่ผ่านการย่อยด้วยกรดแล้ว 0.5 มล ลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 25 มล เติมน้ำกลั่นลงไปเล็กน้อย เติมน้ำกลั่นลงไปเล็กน้อย เติม C reagent ขนาด 1 มล และเติม stanous chloride 0.2 มล ตามลำดับ ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 25 มล ทึ้งไว้ 15 นาที นำมาวัดค่าการดูดกลืนแสง ด้วยเครื่อง spectrophotometer ที่ 660 นาโนเมตร นำค่าที่อ่านได้มาเปรียบเทียบกับการฟามาตรฐานของฟอสฟอรัส จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาปริมาณฟอสฟอรัส (mg/ดอลลาร์หนักแห้ง) เช่นเดียวกับการหาปริมาณในโตรเจน

ภาคผนวก 5

การวิเคราะห์ปริมาณโพแทสเซียม แมกนีเซียมและแคลเซียม(Mizukoshi *et al.*, 1994)

การย่อยตัวอย่างสำหรับวิเคราะห์โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียม (Mizukoshi *et al.*, 1994)

ชั้งตัวอย่างพืชที่อบแห้งบดละเอียด 0.05 ก ใส่หลอดทดลอง เติม HClO_4 0.4 มล และ HNO_3 0.5 มล ตามลำดับ ปั่นให้เข้ากัน ปิดหลอดด้วยพาราฟิล์ม ทิ้งไว้ 1 คืน จากนั้นนำมาบดอีกครั้ง 100 องศาเซลเซียส เพื่อให้ควันสีเหลืองของ NO_2^- ออกหมด จึงปรับเพิ่มอุณหภูมิเป็น 100 องศาเซลเซียส ทิ้งไว้จนตัวอย่างแห้งระเหวอย่างให้หมด นำออกมากทึบไว้ให้เย็นแล้ว เติมสารละลายเจือจางของไฮโดรคลอริก(HCl 1: H_2O 4 มล) หลอดละ 1 มล ปั่นให้เข้ากัน จากนั้นนำมายังบันเดาที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที เพื่อไล่ Cl^- ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วนำมายังปรับปริมาตรเป็น 50 มล เทไส่ขวดพลาสติกเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง สำหรับวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ปริมาณธาตุโพแทสเซียม

- เติมสารละลายมาตรฐานของโพแทสเซียม ปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับคือ 0, 0.1, 0.2, 0.3, 0.4 และ 0.5 มก/ล เพื่อใช้ทำการฟอกมาตรฐาน

- เจือจางสารละลายตัวอย่างที่ผ่านการย่อยแล้วโดยใช้สารตัวอย่าง 0.5 มล จากนั้นเจือจางด้วยน้ำกลั่นเป็น 25 มล

- นำสารละลายดังกล่าวไปวัดปริมาณธาตุโพแทสเซียม ด้วยเครื่อง atomic absorption spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 760.5 นาโนเมตร บันทึกผล แล้วนำค่าที่อ่านได้มาคำนวณหาปริมาณธาตุโพแทสเซียม (มก ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) โดยใช้สูตรคำนวณหาเช่นเดียว กับการหาปริมาณในโตรเจนในตัวอย่างพืช

การวิเคราะห์ปริมาณธาตุแคลเซียม และแมกนีเซียม

- เตรียม lanthanum oxide โดยชั่ง lanthanum oxide 2.01 ก ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 500 มล เติม HCl 37 % 10 มล ปรับปริมาตรเป็น 1000 มล

- เตรียมสารละลายมาตรฐานของแคลเซียม จาก CaCO_3 จากนั้นปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับคือ 0, 0.05, 0.10, 0.15, 0.20 และ 0.25 มก/ล เพื่อใช้ทำการฟอกมาตรฐาน

3. เตรียมสารละลายน้ำตราฐานของแมกนีเซียมจาก $MgCl_2$ จากนั้น ปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับคือ 0, 0.05, 0.10, 0.15, 0.20 และ 0.25 มก/ล เพื่อใช้ทำการฟอกตราฐาน
4. เจือจางสารละลายน้ำตัวที่ผ่านการย่อยแล้ว สำหรับวิเคราะห์ปริมาณธาตุแคลเซียม และแมกนีเซียม โดยใช้สารตัวอย่าง 1 มล จากนั้นเจือจางด้วยสารละลายน้ำข้อ 1 เป็น 25 มล
5. นำสารละลายน้ำตัวที่ 4 ไปวัดปริมาณพังงานแสงที่ถูกดูดกลืนโดยอะตอมของแคลเซียม และแมกนีเซียมด้วยเครื่อง atomic absorption spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 442.7 นาโนเมตร และ 285.2 นาโนเมตรสำหรับวิเคราะห์ปริมาณธาตุแคลเซียม และแมกนีเซียม ตามลำดับ บันทึกผล และนำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาปริมาณธาตุแคลเซียม และแมกนีเซียม (ยกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) โดยใช้สูตรคำนวณหา เช่นเดียวกับการหาปริมาณในโตรเจน ในตัวอย่างพืช

อิชสิกธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายอภิวัฒน์ หาญชนพงศ์

ที่อยู่ที่ติดต่อได้

153/75 ถ. ประคุณ ต. เวียงเหนือ อ. เมือง จ. ลำปาง 52000

วัน เดือน ปี เกิด

26 พฤศจิกายน 2521

ประวัติการศึกษา

วุฒิ

มัธยมศึกษาตอนต้น

สถานศึกษา

ปีที่จบการศึกษา

2537

มัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง จ.ลำปาง

2540

วิทยาศาสตรบัณฑิต

โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง จ.ลำปาง

2544

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved